

Hnutí Pro život ČR

1 / 2010

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

březen 2010

Když nepřijdete, nikdo vás nenahradí

Za několik dní projde centrem našeho hlavního města tradiční a každoroční Pochod pro život. V loňském roce se jej zúčastnilo jeden a půl tisíce lidí, a šlo o jednu z nejvyšších účastí za celé období, kdy ho pořádá Hnutí Pro život ČR. První pochod se uskutečnil v roce 2001.

Statistika potratů za rok 2009 v době uzávěrky tohoto čísla informačního oběžníku není dosud zveřejněna, ale neočekávají se významné změny v porovnání se statistikou roku 2008. Tehdy bylo usmrceno téměř 26 000 dětí umělým potratem. Na 100 narozených dětí bylo potratem zabito téměř 22 dětí. Dlouhodobý pozitivní trend snižování počtu

potratů se zastavil a hranice, kterou ČR nyní dosáhla, bude patrně finální.

Smíříme se se 70 zabitými dětmi denně? Každý lidský život je hodnocen ochrany a úcty a má nezczitelná lidská práva. Moderní téma svobody a znovunalézání toho nejsprávnějšího nediskriminujícího výkladu lidských práv však k potratům mlčí. Obchází je jako pól, který je prý nevyhnutelnou součástí lidské (opravdu lidské??) civilizace a jakoby v tichu dává najevo, že lepší je o tom nemluvit a problém je nevidět. Co oči nevidí, srdce nebolí.

I proto je účast na Pochodu pro život pro mnohé z vás jistě náročnou službou. Když se za nenarozené děti

v tichu denně modlíme, obětujeme mše svaté, přidáváme své malé skryté osobní oběti, na místech, kde žijeme, aktivně pomáháme jednotlivcům, to vše je nesmírně cenné, ale veřejnost to nemá na očích. A vlastně to i kvituje: „Klidně buďte proti potratům osobně, myslíte si, co chcete.“ Když jdeme v průvodu mnoha stovek lidí, kteří svou silou tvoří výčitku veřejnosti, zejména legislativcům a aktivistům pro rozšíření potratů, dostává se nám kritiky: „Proč si své názory nenecháte pro sebe? Proč tím otravujete veřejnost?“ Proto, že to je věc veřejná. A veřejné zlo, propagované státní mocí. Jsme občané své země a máme povinnost chtít její dobro.

Cím víc lidí se Pochodu pro život zúčastní, tím víc lidí si položí otázku, zda je opravdu nezbytně nutná současná v Evropě bezkonkurenčně nejliberálnější legislativa. Zda existuje dobrý preventivní systém pro dospívající a ženy, které se ocitají v situacích rozhodování o životě a smrti? Zda oni sami nemohou udělat víc? A hlavně: že i když jde o téma, které se snaží zamést pod koberec, jde o bolest, která je zřetelně vidět v každodenním životě obyčejných lidí na každém kroku. A tak přijďte! Když nepřijdete vy, nikdo vás na Pochodu pro život nenahradí!

*Zdeňka Rybová
viceprezidentka HPŽ ČR*

Foto: Kamil Mareš

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

<http://prolife.cz>
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>
projekt zaměřený
na osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>
celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

<http://kruciata.cz>
modlitební úsilí
na obnovu kultury života

Michaela Šojdrová odmítá umožnit adopce homosexuálním partnerům

Poslankyně za KDU-ČSL Michaela Šojdrová umístila na své stránky www.sojdrova.cz protest proti návrhu novely zákona, který má umožnit adopce pro osoby žijící v registrovaném partnerství. K protestu se lze na stránkách připojit.

Píše mimo jiné: „Nesouhlasím s tím, aby děti, které nemohou vyrůstat ve vlastní rodině, mohly být adoptovány osobami žijícími v registrovaném partnerství a aby je české soudy svěřovaly do výchovy homosexuálním párům.“

Poslankyně dále uvádí důvody proti tomuto záměru, k němuž dal podnět ministr Kocáb, který je ve vládě za stranu Zelených. Neexistuje žádný mezinárodní závazek, který by nás k této změně zákona nutil. Závěrem připomíná: „V současné době čekají i 3-5 let desítky manželských párů, které prošly výběrem a náročnou přípravou na vhodné dítě k adopci. Existuje řada komplikací, kvůli kterým se děti do náhradních rodin dostávají zbytečně pozdě. Vláda by se měla proto zabývat odstraňováním zbytečných překážek pro adopce či pěstounskou péči.“

podle sojdrova.cz

Rusko chystá omezení umělých potratů

Ruská ministryně zdravotnictví Taťana Golikova řekla, že otázka omezení potratů je na pořadu dne, i když nevyřeší zcela problém nízké porodnosti.

Již v roce 2006 tehdejší prezident Vladimír Putin označil nízkou porodnost v zemi jako její největší problém, ale nespojil ji s potratovostí, která patří k největším na světě. V roce 2005 bylo v Rusku více potratů než porodů. V roce 2008 se narodilo 1 714 tisíc dětí a bylo provedeno 1 234 tisíc potratů.

V roce 2008 uvedla Marina Tarasova, náměstkyně Výzkumného institutu gynekologie a porodnictví

Poslankyně Michaela Šojdrová. Foto: kdlu.cz

v Petrohradě, že je v zemi 5,5 milionu neplodných párů a že je to z velké míry způsobeno vysokým počtem potratů. V důsledku potratů každoročně 200 až 250 tisíc žen ztrácí schopnost mít dítě.

lifesitenews.com

Spravedlnost nemůže být obětována lásce při anulacích manželství

Při promluvě k Apoštolskému tribunálu římské rotě zabývajícím se žalobami na neplatnost manželství, papež Benedikt XVI. řekl, že přání vyhovět žádosti žalující strany nemůže nikdy nabýt vrchu nad nezbytností spravedlnosti a že pouze falešná láska dovolí lidem žít v konfliktu s objektivní pravdou o jejich vlastním osobním stavu.

Papež poukázal na rozšířenou a hluboce zakořeněnou tendenci, která však není vždy zřejmá, klást spravedlnost do protikladu k lásce, jako by jedna vylučovala druhou. Taková tendence vede lidi k tomu, aby si mysleli, že pastorační láska ospravedlní

je každý krok směřující k deklaraci neplatnosti manželství těch, kdo jsou v obtížné manželské situaci. Láska bez spravedlnosti však není láskou, ale padělkem. Benedikt XVI. řekl, že je tudíž nutné se vyhnout pseudo-pastoračním žádostem, u kterých jde o subjektivní potřebu dospět k anulování manželství za každou cenu.

Papež svou promluvu uzavřel tím, že naléhal, aby manželství byla považována za platná v případech pochybností, dokud se neprokáže opak. Jinak riskujeme, že každá manželská obtíž bude transformována do symptomu neexistence manželského svazku, jehož podstatný základ – nezrušitelnost – je tím fakticky popřen.

lifesitenews.com

Planned Parenthood vyučuje ekvádorské děti dávat injekce s antikoncepčními látkami

Planned Parenthood školí děti již ve věku 11 let, jak dávat svým kamarádům injekci s abortivně působícím přípravkem Depo-Provera. Celý program je zaměřen na domorodé mladé

Pravidelné týdenní zpravodajství týkající se kultury života zasílané e-mailem je možné si objednat na adrese <http://prolife.cz>. Pokrývá oblasti: umělé potraty, antikoncepce, embryologie, eutanazie, sexuální etika a demografie.

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

lidi ve věku 11-19 let v oblasti středního Ekvádoru. Přípravek Depo-Provera může způsobit nevratné řídnutí kostí u dospívajících a mladých žen.

lifesitenews.com

Žena má být informovaná, že antikoncepce může způsobit potrat

Poslanci NR SR předložili návrh zákona, který zavádí povinnost lékaře kvalifikovaně poučit ženu před tím, než jí předepíše antikoncepci s abortivním účinkem.

„Z 18 hormonálních antikoncepčních prostředků registrovaných v SR mají všechny i abortivní účinek,“ píše se v důvodové zprávě k zákonu. „Mnohé ženy, které si nechávají předepisovat antikoncepční přípravky, netuší, že jejich aplikace může vyvolat raný potrat,“ řekl navrhovatel Pavol Minárik. „Žena má právo na výběr z více alternativ a nesmí jí být odmítnuty nebo zamčeny informace o tom, že antikoncepce, kterou jí lékař předepisuje, může způsobit potrat nového počatého života,“ dodává Minárik. Podmínkou podání nebo předepsání antikoncepce s abortivním účinkem je podle návrhu písemný informovaný souhlas po předcházejícím poučení.

Předkladatelé mají v úmyslu, aby bylo každé balení antikoncepce s abortivním účinkem viditelně označené varováním, že jeho aplikace může vyvolat potrat. „Když dáváme varování tohoto typu na cigarety, nevidíme žádný důvod, proč by stejné označení nemělo být i na antikoncepci, která může stejně jako cigarety vyvolat nežádoucí účinky na zdraví ženy a počatý život, o jehož existenci žena-matka ještě ani nemusí vědět,“ řekl Minárik.

zena.sme.sk

Rakousko: návrh na zrušení „eugenické indikace“

Norbert Hofer, poslanec za FPÖ oznámil, že jeho strana podá návrh na zrušení „eugenické indikace“ v ra-

kouském zákoně o potratech. Dosud je možné beztrestně usmrtit dítě, u kterého existuje podezření na postižení, až do jeho porodu. Poslanec je sám po leteckém neštěstí částečně ochrnutý a chodí o holi.

Norbert Hofer řekl: „V praxi mohou být postižené děti usmrceny až těsně před porodem probodením srdce. Že takový potrat se děje, je ostuda, je to nelidské a bestiální. Zná mnoho lidí, kteří jsou od narození postiženi a dnes vedou nejen naplněný život, nýbrž jsou pro své rodiny a kruh svých přátel nepostradatelnou oporou ve všedních dnech. Tito lidé jsou podle rakouského zákonodárství konec konců nežádoucí, bezcenní, lze je usmrtit ještě krátce před porodem.“

V Rakousku diskutujeme o tom, zda jsou postižení lidé diskriminováni kvůli nechtěným bariérám u staveb nebo chybnému utvoření internetových stránek. Současně jsou postižení lidé před narozením jednoduše zabíjeni. To se prohřešuje proti rovnosti šancí, jak je formulována v ústavním zákoně, a to významně podstatněji než schod před obchodem nebo příliš malé WC pro invalidy.“

hli.at

25 tisíc účastníků Pochodu pro život v Paříži

V neděli 17. ledna se 6. ročníku Pochodu pro život zúčastnilo 25 tisíc osob. Převážně se jednalo o rodiny a mládež. Na akci se podílelo 15 francouzských pro-life organizací. Počet účastníků stoupl proti loňsku o 10 tisíc. Pochod podpořilo také 26 francouzských katolických biskupů.

Cécile Edel, prezidentka organizace Choisir La Vie (Zvolit život), vyzvala své krajany, aby zvážili „katastrofální následky“ 35 let od legalizace potratů ve Francii: „nevyslovitelné utrpení“ miliónů žen a „očividné bezpráví“ vůči miliónům nenarozených.

I přesto, že míra používání antikoncepce ve Francii patří k nejvyšším na světě, má Francie druhou nejvyšší potratovost (po Švédsku) v západní Evropě.

lifesitenews.com

Počet eutanazií v Nizozemí stoupá

Počet registrovaných případů eutanazie v Nizozemí stoupl v roce 2009 o 200 na 2500. Uvádí to článek v Dutch News. Podle něho není známo, kolik těchto případů v Nizozemí skutečně je, neboť jen asi 80 % je jich oficiálně registrováno.

Alex Schadenberg, výkonný ředitel The Euthanasia Prevention Coalition, komentoval tyto údaje s tím, že skutečný počet takových úmrtí je podstatně větší, neboť v Nizozemí je asistovaná sebevražda separátní kategorií. Eutanazie nevyžaduje výslovný souhlas pacienta, jak je tomu u malých dětí nebo při podávání silných dávek utišujících prostředků u terminálně nemocných. Odhaduje, že ročně je asi 400 případů asistované sebevraždy v Nizozemí. K tomu je třeba připočítat případy, kdy smrt byla přímo a úmyslně způsobena lékařem bez souhlasu pacienta, což podle poslední vládní zprávy z roku 2005 bylo asi v 550 případech.

lifesitenews.com

Výběr z činnosti HPŽ ČR

Pravidelná činnost

- distribuce informačních materiálů
- celorepubliková linka pomoci
- monitorování legislativy
- monitorování médií
- pomoc s projektem *Stop genocidě*
- zajišťování iniciativy *Krucíáta*

Prosinec – únor 2010

- v poradně Aqua vitae 119 případů
- práce na překladu publikace *Architekti kultury smrti*
- seminář pro mladé ve Strmilově
- rekolekce na Mariahilf
- práce na novele výhrady svědomí

Foto: Betlém nenarozeným

Pozdrav z domu pro těhotné ženy v tísní Nadačního fondu Betlém nenarozeným

Zatím to tak sice nevypadá, ale snad brzy přijde jaro.

Vlahá půda probudí dosud zapomenuté jádýrko, dá mu svou vodu a z hlíny vyroste první zelený list. Oči lidí se budou těšit jeho svěžestí a tiše si budou přát jeho elán do života, jeho sílu. Sílu, kterou zvedal hlínu a drobné kamínky, když se dral ke světlu, aniž by se jimi nechal potřhat. Byl natolik pružný a svěží, že si uchoval vizáž, kterou do něj Pán přírody vdechl. Každý kousek světla jej táhl výš a výše a on stále rostl. To je síla nového začátku...

Svůj začátek má také Nadační fond Betlém nenarozeným. Také on má své

jadýrko, které se kdysi probudilo něčí vláhou a začalo růst, aby se pokoušelo vypustit zelený list naděje pro všechny, kdo potřebují podporu a pomoc v jakékoliv fázi života. Začalo to v roce 1993, kdy se pár lidí shodlo na tom, že život budou opravdu chránit. Chránit v jakékoliv fázi – i když je třeba úplně maličké. To bylo jádrem všeho konání, které se dosud v Nadačním fondu Betlém nenarozeným uskutečnilo. Ale jak to bývá, jedno zrníčko plodí druhé, proto nezůstalo jen u jednoho a život se rozvíjí dál.

Dnešní probuzené semínko, o kterém je psáno výše, má třeba podobu mladé, těhotné matky, která bydlí

v azylovém domě. Ve víru jednoho z našich měst v ní počalo růst malé dítě. S tím, jak se začalo hlásit k životu, se jí zřekl mladý muž, o kterém si myslela, že jí bude hodně dlouho, možná celý život, oporou. „Těhotná? Ty?“ Nejdřív jí slíbil zaplatit potrat, ale na svůj slib nejenže záhy zapomněl, ale ještě se jí zřekl. „Co s ní, když je těhotná? A proč do ní vrážet peníze?“ A ona se také ptala, co s ní bude...

Ve městě byly azylové domy přeplněné. Naštěstí narazila na lidi s dobrým srdcem, kteří jí dali kontakt na azylový dům na Vysočině. Dokonce jí pomohli sbalit si pár osobních věcí

a odvezli ji tam svým autem. Na dveře domu, kde pomáhají těhotným v tísní, zaťukala s přesvědčením, že „do porodu tu vydrží a pak se uvidí. Dítě dá nejspíš do adopce.“

Lidé z Nadačního fondu Betlém nenarozeným mají možnost tuto dívku zpovzdálí a s úctou sledovat. Stala se klientkou azylového domu, který tomuto nadačnímu fondu patří. Přestože ctí její soukromí, sami sebe se ptají, jak asi její příběh dopadne, co bude v jejím životě rozhodovat o její budoucnosti a budoucnosti jejího dítěte, zda vyklíčí vztah mezi ní a maličkým. Chcete také vědět, co ji v domě pro těhotné ženy v tísní čekalo?

Při vstupním setkání se sociální pracovníci povídala o tom, co předcházelo její cestě sem. Zvažuje adopci ihned po porodu. Asi by měla udělat školu, s dítětem to nepůjde... ještě neví, musí si vše promyslet. Při vzpomínce na otce dítěte se jí oči zalily slzami. Po rozhovoru byla ubytována a pak už ji čekalo postupné setkávání s realitou života ostatních maminek.

První večer prožila tak trochu šok. Vzaly si ji „do parády“ nic o jejím životě ani smýšlení netušící dvě mámy s dětmi v náručí. Jsou asi stejného věku, proto si hned měly o čem povídat. Zatímco jí jedna z nich dávala svým způsobem zpracovanou lekci předporodního kurzu, druhá si přisedla, aby nakojila syna. „No tak, Pavlíčku, chytň se, ne? No tak...“ Máma spokojeně a hrdě zvedla hlavu se slovy: „Už pije. Ale co mi to po porodu dalo práce, než se přisál. Ale neboj, třeba ty můžeš mít kojení v pohodě...“ Dívka překvapeně zvedne oči od kloučka, který se zadýchaně láduje máminým mlékem. Ale záhy ji již vyruší školitelka kurzu k porodu: „No ale fakt, neboj. Já jsem jen tak zatlačila a malá byla venku. Bylo to v klidu. Na, pochovej si ji. Že je krásná!?“ Poprvé těhotná mladinka máma bere do rukou malou holčič-

ku. Zdá se, že takhle malé dítě možná drží poprvé v životě. Sama byla jedináček a k dětem se takhle zblízka nedostala. Kojící matka nechce zůstat pozadu, proto pomalu končí s krmením a představuje syna: „Pavlíček je mladší o pár dnů, ale je těžší – zkrátka dobře přibírá, víš? I paní doktorka mě chválí. Pojd', ukážu ti peřinky s medvídky, co jsem mu šila.“ Dívka odevzdá dítě matce a poslušně kráčí za hrdou mladou ženou.

Uplynulo pár týdnů. Sociální pracovníce potkala dívku na chodbě, prohodila s ní pár slov a zeptala se, jak se má. Prý dobře, že už si zvykla a ani město jí nechybí. A taky by se chtěla zeptat, jestli by se mohla na někoho obrátit s prosbou o pomoc: ráda

by si nachystala výbavičku pro miminko...

„Víte, služba životu tady, služba těm mamkám, o které nikdo nezávadí, které jsou považovány za „ty horší“ nevypadá jako něco zářivého, blýskavého, velkolepého. Ale je to velké a významné. Je to právě tak velké, jako když se na jaře klube ze země křehký zelený list a vy víte, že ho nelze jen tak zašlápnout či přehlédnout. Víte, že jej musíte chránit. A ten list vám to vrací právě tím, že najednou ví, jak moc je pro svět významný, že by prostě chyběl, kdyby nebyl.“

Pavla Glogarová, DiS.

*Vedoucí sociální pracovníce
v azylovém domě, www.nfbetlem.cz*

Česká biskupská konference, Cyrilometodějská teologická fakulta UP v Olomouci a Kolegium katolických lékařů ve spolupráci s Národním centrem pro rodinu a Vysokoškolským katolickým hnutím v Brně

pořádají

IV. brněnské bioetické dny s mezinárodní účastí

RODINA, TECHNOLOGIE A ETIKA

ve dnech 23. až 25. dubna 2010 v Brně

Hlavní referát přednese spíšský biskup Mons. František Tondra

Své příspěvky přednesou také

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský, Mons. Ing. Aleš Opatrný, Th.D. (Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy), prof. MUDr. Bohumil Chmelík, CSc. (Trnavská univerzita), doc. MUDr. Petr Hach, CSc. (Lékařská fakulta Univerzity Karlovy), prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc. (Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně), doc. PhDr. Pavel Navrátil (CMTF Univerzity Palackého v Olomouci) a další.

Hlavní témata

Rodina a současný demografický vývoj, Manželství a růst osobnosti, Spirituální podpora rodiny dnes, Moderní biotechnologie, rodina a etika. Péče o zdraví v rodině, Sociální síť a podpora rodiny: představy a realita. Spolupráce institucí na ochranu rodiny a života.

Bližší informace a registrace na adrese www.bioetika.cz

Foto: Flickr

Láska matky se množstvím dětí nedělí, ale znásobuje

V naší [zvláštní] škole nejsou děti z chudých rodin. V naší škole se může každý poučit o tom, kam vede sebestřednost rodičů.

Přibližně v polovině svého prvního těhotenství jsem dostala předvolání k soudu. Šlo o výpověď ohledně chování žáka, kterého jsem učila. V těhotenství jsou obecně ženy citlivější a přiznávám, že jsem měla strach. Bůh mi však dodával odvalu a během výslechu jsem cítila neuvěřitelný pokoj. Na závěr své výpovědi jsem uvedla, že všechny ty hlouposti, které tento chlapec tropí, myslí z legrace, ale nezná hranice, kdy to

je skutečně legrace, kdy hloupý žert, kdy obtěžování, a myslím, že ani neví, kdy už jde o trestný čin. A co pokládám za nejvýznamnější, že mu vyloženě chybí někdo, kdo by mu byl blízký, kdo by ho s vážností vyslechl a pomohl mu překonat těžkosti jeho dospívání.

Co děti opravdu potřebují

V průběhu svého těhotenství jsem se také stala citlivější k názorům svého okolí a těžko se mi mlčí při otázkách počtu dětí v rodině. Mé kamarádky, které mají či čekají své první dítě, i ty, které zatím jen plánují, mluví o tom, že v dnešní době nelze mít víc jak dvě děti. Na mou štiplavou otázku „Proč?“ odpovídají s menšími rozdíly

shodně. Tedy prý proto, že je všechno drahé a že nechtějí, aby jejich děti trpěly nouzí, že pro ně chtějí mít všechno. Vždy říkám svůj názor, že děti ze všeho nejvíc potřebují lásku rodičů.

Čas – ten nejcennější dar

Nedávno jsem četla příběh o chlapci, který se ptal své matky, kolik peněz vydělá za jednu hodinu v práci. Když mu řekla finanční částku, odešel do svého pokoje a přinesl matce své našetřené peníze a zeptal se jí, zda si může koupit alespoň půl hodiny jejího času. Víc našetřeno neměl. Přepsala jsem tento příběh a odeslala všem svým kamarádkám. Bez odezvy. Jedné jsem se přece jen zeptala, zda-li to četla. „Ano“, řekla mi. „To je právě tak,

když budeš mít jedno nebo dvě děti, můžeš jim věnovat víc času“. Usmála jsem se a řekla velice zvesela: „Stejně chci minimálně čtyři!“

Diagnóza – sobectví rodičů

Je mi líto, že mám na své okolí tak malý vliv. Má praxe s dětmi s poruchami chování jim nic neřekne. Pro ně to jsou prázdná slova, pro mě osudy dětí a rodin.

Škola, kde jsem učila, byla za mého dětství pro děti, kterým jen nešlo učení na klasické základní škole. Dnes je to škola, kam chodí děti s diagnózou „nezvladatelní“, s poruchami chování. U chlapce, který stál před soudem, šlo o nařízení ochranné

výchovy zejména za sexuální obtěžování. Jeho otec sedí za mřížemi. Jeho matka je alkoholička. Děda mu dá peněz, kolik si řekne. On sám je v jádru hodný kluk. Viděla jsem ho hrát si s malými dětmi na ulici. Viděla jsem ho, jak venčí půjčeného psa. Soud ho potrestal za to, že se mu nedostalo lásky v rodině. V naší škole nejsou děti z početných rodin. V naší škole nejsou děti z chudých rodin. V naší škole se může každý poučit o tom, kam vede sebestřednost rodičů.

Láska nebo krysí úprk

Obávám se, že u mých kamarádek nejde jen o to zabezpečit vše dobré pro dítě, ale i o skryté pohodlí, kte-

ré jim do hlavy vtouká naše společnost. Možná bych se nechala ubít názorovou většinou a chtěla bych být ženou dnešní doby – mít první dítě, dodělat si při tom vysokou, mít druhé a rychle se zase zapojit do zaměstnání a do krysího běhu, jehož cílem je být *in*. Ale naštěstí jsem sama čtvrtým dítětem svých rodičů, znám několik mnohočetných rodin s více než třemi dětmi a mám manžela, který pečuje o mé srdce a štěstí. Rád používá větu, kterou řekla Marie Terezie: „Láska matky se množstvím dětí nedělí, ale znásobuje.“

Markéta Hamanová

Zprávy z poboček HPŽ ČR

Z OSTRAVY

Drazí přátelé, velký dík za podporu jak osobně, tak v myšlenkách a modlitbách spojení na veřejné akci – výstavě panelů Stop genocidě, která v Ostravě proběhla poprvé v prosinci a posléze se opakovala v lednu. Ano, byly útoky ředitele gymnázia i policie, některých vyučujících i studentů, ale i kladné reakce mladých, kteří s námi diskutovali a pochopili nutnost nemlčet ke zlu proti lidskosti a změnit určité názory na sobecké jednání.

Současně probíhala podpisová akce petice Ochrana života od početí do přirozené smrti (možno podepsat i na internetové adrese www.stopgenocide.cz). Připojilo se dost hlasů! Je to jistě aktuální před jarními volbami, ať má nastávající vláda možnost brát v úvahu, že nám záleží na ochraně bezbranných! Pán Bůh zaplať všem!

Zveme vás k modlitbám za ochranu života. Probíhají každou 2. sobotu v měsíci v kapli FN v Ostravě-Portu

bě, a to od 13.30 do 14.30 hodin. Vždy následuje mše sv. na úmysly Hnutí Pro život ČR. Pravidelná setkání spolupracovníků pobočky Hnutí Pro život ČR v Ostravě se konají v těchto termínech: 13. 3., 10. 4., 15. 5., 12. 6.

Bližší informace: Ludmila Půlkrábková, ludmila.pul@seznam.cz.

Z ČERVENÉHO KOSTELCE

Zástupci HPŽ ČR v Červeném Kostelci zvou všechny na Adorační den, který se uskuteční 25.3., tedy přesně v den Slavnosti Zvěstování Páně. Hlavním úmyslem adorace je prosba o obměkčení lidských srdcí, aby nedocházelo k zabíjení bezbranných počatých dětí v lůně matek.

Před místním kostelem bude k dispozici pro veřejnost stánek s materiály o ochraně počatých dětí a u něj možnost diskutovat. Kromě adorace v katolickém kostele, na kterou naváže mše sv., proběhnou také ekumenické modlitby s nekatolickými křesťany.

K akci jsou přizváni pedagogové

a katecheté s dětmi z místních základních škol, program jim bude připraven. Všechny zájemce srdečně zveme.

Bližší informace: Ing. Dana Lipovská, lipovska@hospic.cz

Z OLOMOUCE

Olomoucká pobočka se kromě pravidelné činnosti (vzdělávacích setkání nad jednotlivými bioetickými tématy, roznášení informačních materiálů apod.) chystá na nejbližší dvě přednášky.

Diskusní fórum o umělých potraťech s MUDr. Svatavou Škraňkovou a Mgr. Radimem Ucháčem proběhne 10. března od 20.15 hodin v Centru Alletti (Křížkovského 2, Olomouc).

Na téma „Jiný úhel pohledu na asistovanou reprodukci“ bude hovořit MUDr. Taťána Horká v úterý 27. dubna od 17 hod. Přednáška se uskuteční ve spolupráci s Vysokoškolským katolickým hnutím v Olomouci.

Bližší informace: Markéta Tomečková, olomouc@prolife.cz.

Jak antikoncepce a potraty připravily cestu k Hitlerovi

Cornelie Usborne ve svém výzkumu pro „Kulturu potratu“ zkoumala literární díla, filmy, soudní dokumenty, medicínské záznamy, poznámky sociálních pracovníků, policejní interview a noviny z let Výmarské republiky v letech 1918–1933. Nahlédla do archivů v protestantském Prusku a Sasku, v katolickém Bavorsku a v pruském Porýní. Ačkoliv potraty schvaluje a zastává názor, že skutečnost je „společensky vykonstruovaná“, je její výzkum velmi cenný, protože ukazuje, jak byl položen základ pro Hitlerovu eugenicko-potratovou politiku.

Avšak již předtím, než se potrat stal spornou otázkou, byla antikoncepce v Německu před první světovou válkou „obrovským obchodem“. V roce 1913 se Max Marcuse dotazoval v Berlíně 100 žen a zjistil, že všechny s výjimkou tří používaly antikoncepci. Čtyřicet z nich také přiznalo, že měly „jeden nebo více potratů“. V roce 1914 se Oskar Polano ptal 500 žen ve Würzburgu a zjistil, že 81 % manželek státních zaměstnanců a 72 % manželek dělníků používalo antikoncepci. Nepřekvapuje tedy, že v roce 1927 došlo ke změně zákona, který dovoloval, aby se antikoncepce stala předmětem reklamy.

Foto: art-magazin.de

Od antikoncepce k hédonismu

Hluboký pokles populace byl nevyhnutelný: ti, kteří uzavřeli manželství před rokem 1905, měli v průměru 4,7 dětí, ale ti, kteří tak učinili v letech 1925–1929, už jen dvě. Čelní státní zaměstnanci, kteří se ženili před rokem 1905 měli v průměru 3,5 dětí, a ti, kteří se ženili v letech 1925–1929, jen 1,6. V protestantském Ohren v roce 1910 mělo 389 obyvatelů

vesnic 86 školáků, v roce 1925 tam bylo 382 vesničanů a ve škole měli jen 36 dětí. Přesto, že dva miliony mužů zahynulo v zákopech první světové války, uvítala v roce 1919 jedna feministka pokles porodnosti jako „největší nenásilnou revoluci“, jaké ženy dosáhly, a jako revoluci, která jim dala „kontrolu nad životem“. Není divu, že Výmarská republika se vyznačovala „nejnižší porodností

v západním světě“. S tímto poklesem porodnosti nastal v „ženské sexualitě nový hédonismus“.

Od hédonismu k potratům

Antikoncepce nebyla samozřejmě spolehlivá, a tak se potraty množily a „oficiální nesouhlas“ s nimi slábl. V roce 1917 byly povoleny potraty „na základě nejprísnejších zdravotních důvodů“ a se schválením dvou lékařů. V roce 1926 byl zákon o potratech zmírněn a v roce 1927 povolil nejvyšší soud lékařům provádět „terapeutické“ potraty. Německý zákon o potratech se stal „jedním z nejliberálnějších na světě“, protože lékaři mohli snadno přesvědčit úředníky, že každý potrat je ze „zdravotních“ důvodů nutný.

Manipulace jazykem

Lidem připadá zatěžko podívat se zlu přímo do očí a nazvat ho jeho pravým jménem. Nebylo tomu jinak v Německu na začátku 20. století. Ženy hovořily o potřebě „omezit nucené plazení“ tím, že se potraty zlegalizují. Nucené zde znamenalo muset donosit dítě, které už bylo v děloze. V roce 1908 požadovala „buržoazní“ federace Německých ženských organizací odvolání potratové klauzule § 218, aby každá žena mohla být „pánem svého těla“. Tímto heslem bylo dítě v děloze zredukováno na část matčina těla. Před první světovou válkou používaly tento politický korektní jazyk (newspeak) pouze ženy z elitních vrstev, avšak po válce se přidaly i obyčejné ženy. V roce 1931 manifestovaly tisíce žen pod komunistickým heslem „tvé tělo patří tobě!“. V roce 1931 byl ustanoven výbor Sebeobvinění proti § 218, který nabádal významné osobnosti, aby vystoupily s příznáním, že podstoupily potrat nebo že při něm pomáhaly. Mezi těmi, kteří vystoupili, byl Albert Einstein.

Tehdejší „veřejné mínění“

Stejně tak jako zastánci potratu používají dnes raději klamné slovo „volba“ místo „potrat“, měla i výmarská kultura smrti svůj vlastní eufemismus, aby

zamaskovala takový ohavný a násilný čin. „Laičtí potratáři“ zaplavili místní tisk s inzeráty o tom, jak by mohli být nápomocni, když „byla narušena menstruace“. Někteří se představovali jako „přírodní terapeuti“, kteří poskytovali „medicínské masáže“ a „bylinné koupele“ pro „zablokovanou menstruaci“. Ženy samy hovořily při policejních pohovorech o „odblokování menstruace“, o „věci“, kterou je třeba „odstranit“, a o „vyklopení“, což je obrat, který připomíná „čištění těla od odpadů“. V soudních záznamech tvrdily, že nevypudily nenarozené dítě, ale jen velký „krvavý chuchvalec“ o velikosti „vajička“. Porodní asistentku, která potraty prováděla, nazývali její klienti moudrou ženou a noviny ji označovaly jako „ženu, která vyráběla anděly“. Usborne si stěžuje na anachronismus tohoto označení, jelikož bylo použito už tehdy, „když lidský plod byl vědecky definován a už dávno přestal být Bo-

žím stvořením“. Ale protože je pro ni skutečnost „sociálně vykonstruovaná“, nechápe, že pravda – tzn. že každé dítě je stvořeno Bohem – je platná neustále.

Politická manipulace literaturou

Klamný jazyk o potratech používali ve Výmarské republice také komunisté a socialističtí romanopisci, básníci, dramatici a tvůrci filmů, z nichž všichni obhajovali „medicínský, sociální nebo eugenický potrat“. Tvrdili, že je nespravedlivé, když jsou chirurgické potraty dostupné bohatým, a ne chudým, kteří se musejí obracet na „riskantní svépomoc nebo nebezpečné pokoutní potratáře“. Vykrusovali je jako „odmítnuté proletářské ženy“, které dávaly přednost smrti před „nechtěným těhotenstvím“. Komunistická ideologie hlásala, že žena dělnice má právo na potrat, protože musí spojovat dvě role: ploditele a opakovaného ploditele v „bezohledném kapitalistickém systému“.

„Prý se zákony proti potratům!“ Foto: <http://www.dhm.de>

Vzor moderní potratářky

Nejvýznamnější příklad tzv. Nové ženy potratářky je dr. Hope Bridges Adams Lehmann, gynekoložka z Mnichova, která byla souzena v roce 1915 pro 27 kriminálních potratů. Narodila se v Londýně, v 18 letech přišla do Německa, kde studovala medicínu v Lipsku a Bernu a pak se stala ideologickou feministkou. V roce 1896 vydala bestseller „Women's Book“, ve kterém nazývá kontrolu porodnosti a potrat „právem ženy“. V tomtéž roce se přestěhovala se svým druhým manželem do Mnichova, kde měla ordinaci v samém středu katolického Bavorska. Více než 12 let tam otevřeně prováděla potraty na operačním sále místní nemocnice, která patřila Červenému kříži, a její klientela byla početná. Vedla si dokonce o potratech záznamy ve svém deníku. Jen v roce 1913 to bylo z 259 operací 127 potratů, za které si účtovala jen 30 marek, a to se hradilo ze zdravotního pojištění.

V té době byl potrat stejným zločinem jako vražda, zaměstnanci nemocnice však zřejmě měli na jejich zločinech svůj podíl. Přes množství důkazů proti ní – včetně její vlastní výpovědi, že věří v právo každé ženy na potrat do konce 5. měsíce – nebyla odsouzena. Ve skutečnosti byly výsledkem jejího zproštění viny nové vstřícnější směrnice.

Hope Bridges Adams Lehmann. Foto: volkverlag.de

Pohrdavá hra na Boha

Zde opět stojíme tváří v tvář rozmáhající se lži, která obklopuje potrat. Usborne přiznává, že „soudce nezmínil mimořádnou stránku praxe doktorky Lehmann, když prohlásil vyšetřování v září roku 1915 za neplatné. Její životopisec toto vyšetřování také nepochopitelně zlehčuje.“ Faktem je, že doktorka Lehmann sterilizovala mnoho svých klientek bez jejich svolení.

Usborne se zklamaně táže: „Proč tato oslavovaná feministka a přítelkyně chudých využívala příležitosti celkové anestezie ke sterilizaci tolika svých pacientek?“ V roce 1914 za pouhých 6 měsíců sterilizovala při potratu 19 z 27 žen, aniž by je o tom uvědomila. Ještě horší je, že sterilizovala své klienty odnětím dělohy v době, kdy se běžně provádělo méně rizikové podvázání vaječnicků. Z policejních výslechů vyšlo najevo, že její pacientky ani po tomto radikálním zásahu nic nevěděly (jedna se vrátila a žádala antikoncepční přípravek). Doktorka Lehmann tvrdila, že jednala pouze s ohledem na zdraví svých pacientek, ale Usborne má „dojem“, že používala tento neobvyklý způsob sterilizace, aby zabránila „plození dětí, které jsou škodlivé pro rasu“.

Pro doktorku Lehmann byl „indikací“ pro hysterektomii „nedostatek inteligence“, což bylo v té době považováno za dědičné. Jedné vdané ženě, kterou sterilizovala, bylo 23 let a měla jedno dítě, druhá byla 28letá bezdětná herečka. Usborne spatřuje paradox v tom, že „feministka a socialistka“, která bojovala za „práva žen“, mohla přehlížet „právě tu tělesnou autonomii, za kterou zastánkyně potratu bojovaly“. Ne, není v tom žádný zřejmý rozpor. Usborne nechápe, že doktorka Lehmann si hrála na Boha, když zabíjela více než tisíc dětí, a že tyto hysterektomie byly pouze malým rozšířením její božské role.

Doktorka Lehmann ovšem nebyla sama: sterilizace vykonávaly také „dobře známé lékařky Lotte Fink a Hertha Riese“ v Lize na ochranu mateřství ve Frankfurtu. Třetina z žen, které poslaly na potrat do uni-

verzitní nemocnice ve Frankfurtu, byla na jejich doporučení sterilizována – 435 žen v období pěti let. Není známo, zda s tím souhlasily.

Potraty, bezpečnost a lži

Dalším příkladem lži v souvislosti s potraty je případ dr. K. Hartmanna, který byl souzen v roce 1921 za zanedbání péče při potratech. Vydával se za gynekologa, aby mohl na potratech vydělávat, ale byl jen praktickým lékařem. Jedna žena zemřela a druhá utrpěla těžké poškození, protože jí propíchnul dělohu. K přelíčení se však nedostavil, protože čtyři profesori medicíny dosvědčili, že taková zranění při potratech „nejdou nic mimořádného“. V roce 1922 byl Hartmann mluvčím na masové demonstraci za „ženy, které nechtějí být matkami“, organizované v Mnichově komunisty.

Podle Usborne nebyly chirurgické potraty v době Výmarské republiky nutně bezpečnější než potraty, které prováděli „šarlatáni“. V roce 1921 byl vydán anonymní seznam případů z univerzitní porodnice, podle kterého stovky žen zemřely po medicínských potratech, které prováděli gynekologové podle směrnic z roku 1917. Když však byli takoví lékaři souzeni, byli obvykle zproštěni viny. Pokud byli shledáni vinnými, jejich tresty byly směšně mírné. Jeden lékař byl souzen za sedm komerčních potratů, z nichž dva skončily smrtí, a odsouzen nebyl, ačkoliv pět žen svědčilo, že o tomto lékaři bylo známo, že provádí potraty za peníze. Jeden lékař ho obvinil ze zanedbání péče. Jiný lékař byl usvědčen ze zabití při dvou potratech, byl však odsouzen jen na tři měsíce vězení, což je naprosto neslučitelné s odsouzením na 15 let, jak to předepisoval zákon před rokem 1926.

Agenda laických potratářů

Podle Usborne byli „laičtí potratáři“ demonizováni lékaři v „kampani za to, aby se kontrola porodnosti a potraty staly součástí medicíny“. Domnívá se, že tito „laičtí potratáři“ – mohly

„Ženy! Stejná práva - Stejná povinnost. Volte sociálnědemokraticky!“. Foto: <http://www.dhm.de>

to být porodní sestry, farmakologové, maséři, věštcí, terapeuti – měli dobré „čisté“ záznamy. Samozřejmě nebere v úvahu stoprocentní úmrtnost dětí v děloze! Berlínský farmaceut Heiser, souzen v roce 1927 a usvědčen z 300 kriminálních potratů, se chlubil, že provedl 11 000 takových potratů. Případ potratářky Marty Spitzer ukazuje, v jakém rozsahu se praktikovala „alternativní medicína, pověry, čarodějnictví (i potraty) v dělnických vrstvách v době pravděpodobně prvního moderního blahobytného státu v historii“. Spitzer nosila na ochranu v hedvábné peněžence podobiznu Lucifera.

Film v rukou ideologie – tehdy jako dnes

Koncem roku 1920 byl filmový průmysl třetím největším průmyslem v republice a denně navštěvovalo kina asi milion diváků. Jak se dalo očekávat, zdůrazňovaly filmy o potratech natočené před rokem 1933 „sociální nerovnost v přístupu k medicínskému potratu“, jako např. film z roku 1926 „Kampaň ženy“ („Kreuzzug des

1917, zákonem z roku 1926 a rozhodnutím Nejvyššího soudu v roce 1927. To, že porodní asistentka v této hře používala při potratu cyankáli, bylo nereálné, protože používání této drogy se neobjevilo ani v jednom soudním přelíčení. Ve hře se také tvrdí, že 10 000 žen zemřelo ročně následkem „pokoutních potratů“. Ani o tom však neexistuje žádný důkaz. I přes tyto nehorázné lži chce hra činit dojem autenticity tím, že cituje detaily ze soudních přelíčení v roce 1929 v Berlíně a Švábsku. Film „Cyankáli § 218“ byl natočen v roce 1930 a socialisté a komunisté ho používali ve svých volebních kampaních.

Další hra o potratu byla inscenoována jako soudní přelíčení, ve kterém diváci seděli na lavici obžalovaných za to, že tolerovali protipotratový zákon. I tato hra se zakládala na lži. Ačkoliv předstírala skutečnost, používala zastaralé tresty podle zákona z roku 1871, aby roznítla publikum.

Usborne si klade otázku o legitimitě takové „umělecké licence“. Dovídáme se od ní také o „bou-

Weibes“), který se zaměřoval na zákon proti potratu (§ 218) a byl osmým nejpopulárnějším filmem sezóny.

Hra z roku 1929 „Cyankáli § 218“, kterou napsal socialista Friedrich Wolf, byla dokumentem o potratu a měla vyvolat ve veřejnosti masové protesty. Zakládala se však na lži: předstírala, že tvrdé tresty proti potratu podle zákona z roku 1871 byly stále platné, ve skutečnosti však byly změněny podle směrnic z roku

ři“ politického protestu proti § 218 ihned po tom, co na Silvestra roku 1930 vyšla papežská encyklika „Casti Connubii“ („O křesťanském manželství“, vydal ji Pius XI. – pozn. red.).

Jaké závěry můžeme vyvodit z toho množství důkazů, které Usborne nashromáždila v této knize?

Různé tváře kultury smrti

Zaprvé: Tam, kde je rozšířena antikoncepce, budou také narůstat potraty a bude se zvyšovat tlak na jeho plné zlegalizování ze strany levice (socialistů a komunistů ve Výmarské republice). Proto je zásadní odporovat antikoncepční mentalitě a propagovat katolický pohled na manželství, zahrnující plození a přirozené plánování rodičovství.

Zadruhé: Cestu k Hitlerovi připravily potraty. Výmarská republika byla společností, která pomalými kroky páchala sebevraždu. Nemohla ani zastavit zabíjení nenarozených dětí ani kontrolovat hanebný hedonismus, který byl s tímto zabíjením spojen. Při zpětném pohledu je možno spatřovat ve Výmarské republice slabý náznak kultury smrti, předzvěst toho, co nyní převládá ve velké části západního světa. Ten náznak byl tak slabý, že snadno ustoupil při střetu s krutější formou stejné kultury, protože i za nacistů zabíjení nenarozených dětí pokračovalo. Hitler byl eugenickými potraty nadšený, a i když znemožnil přístup k potratům německým ženám z vyšších vrstev, legalizoval ho a někdy byl potrat pro ženy z tzv. „podřadných ras“ (spolu se sterilizací) povinný. Tak ochabla společnost ustoupila šílenému tyranovi a Výmarská „kultura potratu“ předznamenala holocaust. Možná bychom si z toho mohli vzít varování.

Anne Barbeau Gardiner
New Oxford Review, prosinec 2009
(podle knihy Corneliie Usborne:
„Cultures of Abortion in
Weimar Germany“)
přeložila Krista Blažková

Strmilovský pro-life víkend pro mladé

Ve stručném shrnutí se pokusím představit svou zkušenost s víkendovou sérií přednášek pořádanou jihočeskými MKD a HPŽ ČR, věnovanou pro-life problematice.

Strmilovský pro-life víkend 12. února zahájil Roman Joch z Občanského institutu přednáškou „Eutanazie – evropský pohled“. Poodhalil mnohé negativní aspekty spojené s eutanazií, o kterých možná nevědí ani její zastánci nebo lidé vůči této problematice lhostejní. Poukázal na to, že stejně jako u umělých potratů, ani u eutanazie v žádném případě nejde vždy o svobodnou volbu člověka, který si ji nechá provést. Upozornil na tragédii sebevraždy jako takové, která se multiplikuje tím, že do tohoto aktu vstoupí další osoby, především „asistent“, jehož bychom se nezdráhali vzhledem k okolnostem eutanazie nazvat spíše katem. Ani zákonné ošetření této procedury není bez trhlin, naopak, ustupuje se dokonce z původních podmínek pro udělení tohoto zákroku, čímž se celá společnost dostává do vážného ohrožení.

V sobotu 13. února přednášela Michaela Freiová z občanského sdružení Res Claritatis na téma „Umělé potraty jako ženské právo“. Na základě svých četných zkušeností s konferencemi na dané téma a studií, kterými se zabývala, došla k závěru, že feminismus a jeho aktivity a zásahy do života lidí, pod rouškou posílení ženských práv, pracují naopak na degradaci ženství, jejich postoje se reflektují v komerčních a slaboduchých televizních seriálech. Svými zákroky znemožňují ženám, aby využily zákonného práva na to, aby manžel finančně zajistil jejich rodinu, muž má totiž podle práva vyživovací povinnost a ženy o této sku-

Foto: Jana Janovčíková

tečnosti vůbec neví. Cítí se provinile, když je manžel živí, cítí povinnost být stejně výdělečně výkonné, ne-li přenést veškerou finanční zodpovědnost pouze na sebe samu. Od toho se poté odvíjí enormní potratovost a neúcta k nenarozenému životu – dítě se stává nepřítelem ženy.

V přednášce na téma „Role katolického politika“, se kterou Radim Ucháč nahradil omluveného poslance Jiřího Carbola z KDU-ČSL, vylíčil negativní následky útoku státu a jeho politiky na roli matky a na rodinu jako celek. Pod domněle výhodným zákonem o rovné mzdě jsou ženy vyháněny z domovů, nuceny vzdát se práva na menší pracovní angažovanost v souvislosti s výchovou dětí, ve školách se pracuje na násilné homosexuální převýchově – za šikanu se považuje jen to, že se nějaký student nedomnívá, že homosexuální orientace není deviací a rovná se heterosexuální orientaci. Rozvody se bagatelizují, dítě se stává majetkem státu, výchova se institucionalizuje. Toto je jen několik aspektů současného tradiční rodině nepřejícího rozmáhají-

cího se systému v politice. Na závěr přednášky Radim Ucháč navrhl několik postupů, které by mravně zodpovědnému politikovi mohly pomoci k dosažení cíle obnovy důstojnosti zákonů o lidském životě a rodině.

Během přestávky předseda MKD Petr Jurčík vyzval k Pochodu pro rodinu, akci, jež se má uskutečnit v Brně nejen jako reakce na happening homosexuálů, ale také jako vyznání lidí, kterým není lhostejná budoucnost tradiční rodiny a jejich práv.

Radim Ucháč z HPŽ ČR v přednášce „Jak mluvit o bioetických tématech“ pohovořil o tom, že nestačí znát pravdu a spokojit se s tím, že zastávám ta správná hlediska, ale ve jménu hlavního účelu, a to zprostředkování poselství druhým, musím také hledat vhodné prostředky, přistupovat ke každému člověku jako k individualitě, která vyžaduje jiný přístup a styl podání reality o bioetických otázkách. Manipulace médií a většinovou společností je tak silná, že by necitlivá nebo příliš zjednodušující prezentace reality nemusela být produktivní.

Jan Vrána v přednášce „Zkušenos-

ti s projektem Stop genocidě“ popsali činnost občanského sdružení Stop genocidě, která spočívá v celorepublikových petičních výstavách, probíhajících před středními nebo vysokými školami a majícími za cíl ukázat studentům nezkraslenou realitu umělých potratů, pohovořit s nimi o jejich názoru a nabídnout k podepsání petici na úpravu současného potratového zákona. Zodpověděl také na různé nejasnosti a otázky posluchačů, vybídnul všechny zájemce ke spolupráci a objasnil některé závažné okolnosti této petiční akce, včetně popisu dosavadních zkušeností s reakcemi okolí.

Gynekoložka Xenie Preiningerová v přednášce „Antikoncepce a umělé oplození z pohledu lékaře“ pojednávala o rozmanitých následcích hormonální antikoncepce nebo nitroděložních tělísek, jak duševních, tak tělesných. Hovořila také o abortivním účinku antikoncepce, tíži postavení věřícího lékaře a zejména gynekologa v prostředí, kdy je zcela osamělý ve své pozici a musí čelit obrovským tlakům. Ve světle výkladu dr. Preiningerové vyšlo najevo, jak protikladný je mediální obraz záležitosti antikoncepce a interrupcí v poměru s realitou, kdy mnohem většímu útisku a nesvobodě jsou vystaveni právě ti, kteří tyto prostředky využít nechtějí. Zajímavá byla

poznámka o ekologických následcích užívání hormonální antikoncepce a vlivu jejího užívání na kvalitu vody, životní prostředí a plodnost mužů. dr. Preiningerová také ukázala na modelu plodu dítěte v lůně matky a na potravních přístrojích, jakým způsobem reálně potrat probíhá. Tyto naturalistické obrazy nemohou nikoho otevřeného pravdě nechat v pochybnostech, oč se vlastně jedná.

Zdeňka Rybová z poradny pro ženy v tísní Aqua vitae v příspěvku „Poradenství a postabortivní syndrom“ velmi lidským a poutavým způsobem promluvila o svých zkušenostech v poradně Aqua vitae, zmínila nejen případy ženského, ale i mužského postabortivního syndromu, vylíčila příběhy konkrétních situací, do kterých se osoby poznamenané umělými potraty nebo jejich hrozbou dostávají, a různé možnosti vyústění jejich situací.

Miroslav a Jitka Novákové z Ligy pár párů 14. února v příspěvku „Antikoncepce a její dopady“ představili své kursy metody přirozeného plánování rodičovství, zmínili zajímavá fakta o tom, že ne pouze věřící katolíci mají o PPR zájem, ale také nevěřící ekologicky zaměřeni lidé, kteří jsou si vědomi, že polykání chemikálií není nic přirozeného a prospěšného

ani člověku, ani životnímu prostředí. V mnohém své argumenty opírali o encykliku Pavla VI. *Humanae vitae*, *Teologii těla* Jana Pavla II., biblické pasáže a nikdy nezměněné učení katolické církve o tom, jak se má člověk stavět k antikoncepci a manželskému životu. V tomto, stejně jako v mnoha jiných případech, vyšlo najevo, že nejtvrďšími oříšky jsou kupodivu liberální věřící. Nechtějí se sice vzdát své katolické víry, ale na druhou stranu nejsou ochotni v této otázce poslechnout Boží vůli a z důvodu konformity s okolím (a mnoha jiných) dávají svým jednáním špatný příklad ostatním.

Nepřehlédnutelné bylo, že ze všech přednášejících byla znát skutečná radost a hojné plody jejich věrnosti Božímu řádu. Rodiny s dětmi, lékaři, postavení do nelehké situace konfrontace s kolegy, kteří vraždy provádějí a pohoršují se nad těmi, kdo je odsuzují, konfrontace s pacienty, kteří neváhají svou nevoli nad ochranou nenarozených řešit ani soudně, manželé, kteří vlastním životem dokazují, jak velkou odměnu dává manželský život podle Božího řádu, diskutující mladí křesťané, kteří se nebojí jít proti proudu tohoto světa – ti všichni se podíleli na výborné atmosféře strmilovského víkendu. Oceňuji také bohatou nabídku informačních materiálů Hnutí Pro život ČR, od stručných letáků o antikoncepci a rodičovství po zajímavé nekonvenční příběhy k zamyšlení a různá DVD. Za zkušenost s pro-life víkendem jsem nesmírně vděčná všem jeho organizátorům, přednášejícím a jiným účastníkům. Věřím, že vyslechnutí působivých svědectví z úst odborníků na pro-life tematiku by pomohlo obměkčit nejedno srdce, které se dosud nezhrozilo nad situací, která panuje, a nepřiložilo ruku k dílu vlastní iniciativou.

*Nea Marie Brkičová, Duše a hvězdy
převzato z cirkev.wordpress.com
(redakčně upraveno)*

Foto: Jana Janovčíková

Způsoby „léčby neplodnosti“ a etika

Je všeobecně známo, že tzv. léčba neplodnosti, infertility a také způsoby mimotělního oplozování došly za svůj mnohaletý vývoj již velmi daleko, pokud jde o možnosti, které se dnes párům navštěvujícím specializovaná centra pro tyto procesy za účelem početí vytouženého dítěte nabízejí.

To, že se první „dítě ze zkumavky“, jak uváděly a dodnes uvádějí mnohé novinové titulky, narodilo v roce 1978, je mnoha lidem známo. Česká republika byla za tímto vývojem skutečně v těsném závěsu, neboť první takto počaté dítě se narodilo již 4 roky po slavné Luise Brownové, tj. v roce 1982 v Brně.

Od té doby se skutečně mnoho změnilo v procesech, systémech léčby, ohledech na zdraví a práva manželů-rodíčů, ale velmi málo v ohledech vůči integritě a důstojnosti manželství či vůči lidským embryím. Druhé jmenované, tedy lidské bytosti, které – byť uměle – tak započaly svůj život, jsou ovšem v procesu asistované reprodukce chápány jako předměty dosažení cíle, pokusné subjekty, které nemohou vyjádřit svůj názor a které buď mohou mít to štěstí a být implantovány do lůna svých matek, nebo v horším případě zmrazeny, a v nejhorším případě zůstat osiřelé po mnoho let, kdy o ně jejich biologičtí rodiče nejeví zájem a být tak odsouzené ke zničení při pokusech v la-

Foto: Flickr

boratořích, které se na dlouho dobu staly jejich „domovem“.

I zde platí známé: ne vše, co je možné, je eticky přijatelné a ne vše, co umíme, je ku prospěchu.

Aniž by kdokoliv chtěl zlehčovat bolest manželů, kteří si přejí dítě, a ještě ji dále prohlubovat, je nutné upozornit právě je na to, co se s jejich případně uměle počatými dětmi bude dít, jaká pro ně zvolené metody nesou rizika pro jejich manželskou lásku, vztah k budoucím dětem a také pro život uměle zplozených dětí. Manželé z podstaty svého vztahu mají zcela oprávněné přání naplnit svůj život dětmi, ale je potřeba upozornit, že děti nejsou nic, nač by lidé uzavírající sňatek automaticky získávali nárok či právo, které mohou uplatnit za jakýchkoli okolností a jakýmikoli způsoby. Dítě, které je plnohodnotnou

lidskou bytostí, mající svou nezpochybnitelnou důstojnost a především v této souvislosti právo na život, si zaslouží nejen mít matku a otce, žijící v harmonickém manželství, ale také být jimi přirozeně zplozeno.

Vymizí tím riziko, že dítě může být usmrceno v průběhu procesů umělého oplozování nebo že se stane předmětem kryokonzervace (zmražení) či dokonce subjektem genetických manipulací a zkoumání. Každé dítě, každá nově počatá lidská bytost je především darem, nikoliv výrobkem. Je potřeba v dané souvislosti také upozornit především na to, že nejde o to svalit vinu na zraněné manžele, kteří trpí již tak velmi mnoho a zaslouží si především pochopení a pomoc, ale o připomenutí zodpovědnosti těm, kteří tyto metody nabízejí, provádějí nebo je ospravedlňují.

Přijďte se dozvědět více o problematice oplození in vitro a o souvisejících bioetických otázkách v sobotu 20. března v Praze (viz pozvánka na Pochod pro život). Těšíme se na vás!

Zdeňka Rybová

Podmínkou účasti na konferenci „Pasti umělého oplození“, která se bude konat 20. března dopoledne před Pochodem pro život v Praze, je včasná registrace. Blíže informace najdete na <http://prolife.cz>.

Přednášející: Mons. Andreas Laun, P. Vít Zatloukal, MUDr. Mário Šmehil, Zdeňka Rybová

Poděkování

„Dobry den, chtěla jsem vaší poradně moc poděkovat za pomoc, kterou jste mi tak nezištně poskytli. Zhruba před rokem jsem u vás mohla projít terapií postabortivního syndromu, která mi velice pomohla vyrovnat se s nastalou situací. Zejména kvůli památce svého dítěte jsem se rozhodla založit stránku: <http://www.odpusteni.estranky.cz>. Byla bych ráda kdyby někomu pomohly!“ I.H.

Šťastné narození děťátka s vážným rozštěpem břišní stěny

V loňském roce se na nás obrátila maminka, jejíž těhotná dcera právě získala informaci, že dítě, které čeká,

trpí vážnou nemocí. Na ultrazvuku zjistili rozštěp břišní stěny. Nebyla jim podána uspokojujivá informace ohledně operability stavu po porodu a vůbec ohledně životaschopnosti dítěte po narození. Maminka – babička dítěte – nám psala: „Nechci, aby se dcera trápila, ale ani nechci, aby podstoupila potrat a tak bych jí ráda pomohla se získáním informací a podpory.“

Konzultovaly jsme případ s paní doktorkou Xeníí Preiningerovou, zkušenou gynekoložkou, která má přímou zkušenost s porodem dítěte s rozštěpem břišní stěny. Tehdy narozená holčička byla hned po porodu úspěšně operována a dnes je naprosto v pořádku. Dle paní doktorky existuje reálná naděje, že vše dopadne dob-

ře, pokud se jedná pouze o rozštěp. Pokud by navíc chyběla bránice, bylo by to o něco vážnější. UZV v tomto případě potvrdil nakonec opravdu jen rozštěp břišní stěny. Z genetických testů vyšlo několik různých podezření, ale z těch maminka dítěte s otcem nedělala žádné závažné závěry. Zbývalo jen čekat. Krásná holčička se narodila 25. ledna 2010. „Operovali ji hned, protože to bylo nutné. Nyní se její stav pomalu lepší a my jsme všichni šťastní. Doufáme, že už to horší nebude a všechno to čekání máme za sebou! Děkujeme za Vaši podporu!“

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

Foto: kellyskomenblog.com

Hnutí Pro život ČR – informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Šéfredaktorka: Zdeňka Rybová

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, info@prolife.cz

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevy léčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Pochod pro život 2010
20. března 2010

Komu patří život vašeho dítěte ?

Konference „Pasti umělého oplození“ 20. 3. 2010, 9:00

Klášter dominikánů, Husova 8, Praha 1 (nutná registrace na <http://prolife.cz>)

Mše svatá 20. 3. 2010, 13:00

kostel sv. Jiljí, Husova 8, Praha 1

Pochod pro život 20. 3. 2010, 14:15

Husova 8, Praha 1

Za poslední rok zemřelo kvůli umělému potratu 25 tisíc dětí. Zůstali zde jejich zranění rodiče. Pochod pro život poukazuje na bezohledný zákon. Zákon, který umožňuje, aby mohl být zbytečně ukončen život dosud nenarozených dětí. Je čas na změnu. Přijďte i vy říct, že vám nejsou jiní lidé lhostejní.